

Vladimir P. Goss

Minimalizam kao ikonofilija na primjeru Yvesa Kleina

Ikonoklazam jest uništavanje slika. On pretpostavlja strah od slika, ikonofobiju i ikonimiziju (mržnju spram slike). Ikonofilija je prihvaćanje slika i njihovo korištenje bez ograničenja u umjetnosti. Umjetnost jest otjelovljenje duha u inertnoj materiji. Cilj je umjetnosti kreacija slike kao sredstva komunikacije. Krajnji je produkt umjetničko djelo – jedini izvor kritičkog vrednovanja. On se nameće duhu gledatelja u obliku katarze koji nije različit od inspiracije. Promatranje puta slike od inspiracije ka katarzi je, za mene, ključni predmet studija umjetnosti. Umjetnik svoje vizije može komunicirati putem lako prepoznatljivih oblika ili ih može bitno reducirati. Ipak, minimalizam se ne smije zamijeniti s ikonoklazmom ili ikonofobijom. Najbolji je primjer za to francuski avangardni umjetnik Yves Klein, koji je u površnoj percepciji stvorio sliku onoga koji je „odbacio hipokriziju buržuskoga društva“, iako je bio politički i društveno konzervativan pa čak i politički nekorektan. Prozvan je za komercijalizaciju svoje umjetnosti i prodaju kapitalizmu. Klein se može smatrati minimalističkim umjetnikom jer je proveo svoj život izlijevajući posude plave boje, ali njegov minimalizam je čudno bogat i senzualan. Slikama, slikanim skulpturama, tijelima umočenim u boju i valjanima preko velikih listova papira, Klein stvara 'sliku' plavog svijeta snažne sreće i užitka. Lagano svjež, ali i sjajno i vedro plavo diše neodoljivim učinkom senzualnosti i erotičnosti, sreće i ugone bez traga vulgarnog. Nedavna revitalizacija IKB-a (International Klein Blue) koja je započela u 2013. godini, a koju su predvodile industrija odjeće i motornih vozila potvrdila je trajnu snagu IKB 'slike'.

Prijevod s engleskoga: Sara Pehneć